

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus Nominis Tertii

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

§. III. Eadem, & quidem multo major, illius quam hujus ætas Chronologicæ demonstratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

meus, nemo mirabitur, qui intelliget quomodo XIX Maji, in
 Sylloge historica de S. Petro Celestino n. 22 videbimus eum
 in assignando mortis anno, ad totos novem annos potuisse de-
 cipi, tunc, cum res in Italia agebatur, vivens ac scribens, sed
 longius forsan Roma absens ideoque facilius deceptus.

§. III. Berengariæ multo major quam Blancae
 sororis ætas chronologicè demonstratur.

14
 Seniores
 Berengariæ
 fuisse.

Relatis expensisque auctoritatibus, quibus nituntur
 quotquot primogenituræ prærogativam Berenga-
 riæ assertam vel ademptam nunc volunt, si porro
 Chronologicas rationes velis consulere, omnes in-
 venies pro Berengaria contra Blancam stare. De
 Berengaria leges apud Toletanum lib. 7 cap. 23, quod cum si-
 mul Alphonsus Rex Legionis & Conradus Frederici
 Imperatoris filius militari cingulo ornarentur ab Alphon-
 so Castellæ Rege, ipsa eorum alteri, scilicet Conrado, fuerit
 desponsa; sed cum nollet abeuntem sponsum in Teutoniæ se-
 qui, à desponsationis istius vinculo absoluta fuit per Archiepi-
 scopum Toletanum Gundisalvum & Apostolicum Legatum
 Gregorium. Quo id præcise anno factum sit, non constat;
 uti nec quo anno etatis suæ regnare cœperit Legionensis Al-
 phonsus: cingulum tamen militare suscipiens, non potuit
 adolescentiam excessisse. Cum ergo regnare cœperit anno
 MCLXXX, non videtur eâ cœremonia differri posse ultra annum
 MCLXXXV, quippe quæ facta sit circa principium regni sui,
 ut ait Toletanus. Idem deinde Terassam Lusitanam duxit
 sub Pontificatu Clementis III, eoque & successore Cælesti-
 no III nequidquam divortium imperante, uxorem habuit
 saltem usque ad annum MCXCV; ac rursus simili se difficultati
 implicuit, ducendo prædictam Berengariam, quæ eidem pe-
 perit filium Ferdinandum anno MCXCVIII, utique jam an-
 nos nata ut minimum viginti quatuor vel sex, ut pote anno
 MCLXXXV jam nubilis, adeoque nata circa an. MCLXXXIII, &
 marito suo annis non multis junior. Ista autem sollicitudo de
 maritanda Berengaria, quam demonstravit pater totis xv
 annis

etiam chro-
 nologicâ ra-
 tione evin-
 citur.

annis prius quam cogitaretur de Blanca viro jungenda, indicium sane haud exiguum præbet grandioris in ea quam in Blanca ætatis: & Alphonso, jam plenæ ætatis viro conveniebat omnino senioreni jungi.

15 Quid autem Blanca? Tradita est in matrimonium ^{Blancam} Ludovico VIII, adhuc puero & annos dumtaxat tredecim ^{vero multo} nato, ut scribunt Sammarthani, anno MCC, neque ante an- ^{juniores:} num MCCIX cepit ei liberos parere, ultimumque eorum vel penultimum Stephanum edidit anno MCCXXV. Si igitur eam ponas Berengaria senioreni, dicenda erit plus quam tricenaria venisse in manus mariti, tam imparis ut mater ejus esse potuerit; cæpisse autem parere quadragenaria, & seræ sexagenaria adhuc fecunda fuisse. Neque hæc tantum sequentur, sed etiam quod filio ejus S. Ludovico transfretante contra Saracenos, & patri regnum administrandum committente, fuerit anus octogenaria, hoc enim factum est anno MCCXLVIII; & ipsa obiit filio in Syria absente anno MCCCLII. Quod si ista dicta sunt absona, absonum etiam id unde sequuntur. At vero Chronica Ferdinanda Hispanica, Blancam inter Alphonso filias quartam numerans, expedita nobis facit omnia. Sic enim proficiscente in Syriam filio fuisset illa annorum circiter sexaginta, quæ ætas consilio maxime valet, nec inepta est laboribus regiminis quantumcumque magni: & nuptiarum ejus conciliatrix Alienor, ipsius avia materna, eademque mater Regis Angliæ, inter hunc & Philippum Franciæ Regem pacem per easdem nuptias conciliatura, eoque in Castellam profecta, ex nepribus suis, Alphonso & Alienor Angliæ filiabus, eam elegerit, cujus forma & ætas ad futuri sponsi ætatem accederet proxime. ^{& adhuc} ^{impuberem} ^{cum anno} ^{1200 de-} ^{sponsa est} ^{tredecenni} ^{Principi.} Talem porro nobis describit Egidius Parisiensis, in libro qui Carolinus inscribitur, & prædicto juveni Ludovico dedicatur anno MCC, de futura ejus sponsa deque Joanne Rege Angliæ, mortuo Richardo fratre pacem composituro cum Francis, sic canens:

— Qui invaluit si vera susurrat
Rumor, ei (Philippo) in terræ celsurus parte Joannes
Quodam conjugio Regem placabit; & ejus
Neptis

Neptis (ex *sorte*) ab Hispanis aderit, cum foedere pacis,

CANDIDA (.i. Blanca) quæ nubat JUVENI VIRGUNCULA nostro.

Hanc auctoritatem (qua nescio an convincentior ulla possit à quoquam desiderari) contra seipsum pro Hispanis suggerit noster P. Philippus Labbe, in Tabulis Genealogicis Domus Regiæ pag. 54. Maneat igitur, quod Virguncula Blanca, si non impubes, ut summum tamen duodennis fuerit, cum tredecenni Principi est desponsa; adeoque totis sedecim vel octodecim annis junior quam Berengaria, jam ante biennium mater, & ante annos quindecim postulata ad nuptias. Ista autem utriusque sponsi junior ætas, causa fuerit tam seri ex eo matrimonio fructus, qui primum anno nono in lucem venit; anno autem decimo quinto S. Ludovicus. Neque ad tenendam Blancæ primogenituram suspicetur forsitan aliquis, tam imparis ætatis sponsam, uti consequens foret, juveni quamvis Principi electam fuisse, propter spem successionis in regnum Castella. Habebat enim Rex pater tunc filium Ferdinandum, adhuc viventem; nec desperabat alios gignere; sicuti revera post annos tres genuit Henricum, eumque habuit successorem; & hoc primum mortuo, successit eorundem ex sorore Berengaria nepos, Ferdinandus sanctus.

post 9 de-
mum annos
inceptura
parere.

Ideoque ma-
rito contem-
psit oblatum
à rebellibus
regnum,

16 Porro tanto junior Blanca ut filia Berengariæ fuisse diu per ætatem potuerit, haud mirum quod noluerit Alvaro, ceterisque rebellibus, regnum veluti à patre legatum offerentibus, consentire; licet, vivente adhuc socero Philippo Augusto, necdum Regina Francia, & jam tum duplicis filii Philippi ac Ludovici mater, quorum alterum potuisset in Castellam postulantibus mittere, si sororis potiori juri voluisset se opponere. Movere etiam eandem potuit, ne quid ejusmodi tentaret, nota Comitis Alvari insolentia atque perfidia, non Regem Regno, sed Regis larvam sibi impetrare volentis, sub qua exerceret firmaretque tyrannidem, adhuc novam, nec uno illo anno, quo vixit puer Henricus frater suus, satis confirmatam. Tertiam causam addit Spondanus, genio suo dignam, videlicet; Non eo tunc statu fuisse Regnum

Regnum Castellæ, ut potentissimi juxta ac religiosissimi Regis, solis expugnandis Infidelibus ac pacis inter Christianos Principes, etiam cum rerum suarum detrimento, totis piissimi animi & florentissimi Regni viribus intenti, cupidinem, cum damno Christianitatis, in Hispania sollicitare deberet.

17 *Quam florens fuerit Castellæ status cum moreretur Alphonfus IX, quantoque florentiorem eundem statum Deus fecerit Ferdinando, addito ei, præter Legionense regnum, totius Bœticæ dominatu, satis apparebit ex hac historia. Non autem nisi post utriusque Reginae matris & S. Ferdinandi mortem, S. Ludovicus fingitur à Francis illius filio Alphonso movisse controversiam, nulli ejus temporis historico notam, quam ille necesse habuerit consopire, filiam Ludovici Blancam petendo uxorem suo filio Ferdinando, & hinc nascituris liberis regnum paciscendo, etiam cum injuria alterius filii Sancii: quorum tamen nihil vel ex tabulis matrimonialibus vel ex scriptoribus probatur. Quam autem parum decore dicitur de sancto Rege Ludovico, quod ejusmodi controversiam tunc demum moverit; tam est injuriosum æque Sancto Rege Ferdinando, quod sustineatur, alteri debitum Regnum tot ^{octiduum} annis absque scrupulo usurpasse. Nam quod ait non nemo, ætatis prærogativam & Hispaniæ leges pro Blanca quidem facere, verum, jura regnandi, non leguleiorum tabulis contineri, sed potius studiis populi, & Principum dexteritate, virtute, festinatione, felicitate, quod in præsentia acciderit, hoc politicam sapit non satis Christianam, quamque absit ut Sanctis vel cogitando adscribat aliquis.*

*nepoti suo
Ferdinando
traditum
debitum
qua.*